

Boleslav II. měl tři syny: Boleslava III., Oldřicha a Jaromíra. Ti mezi sebou stále vedli spory o vládu, navzájem si ubližovali a ve vládnutí se různě střídali – a těchto sporů využili i panovníci okolních států a snažili se získat české území.

Klid nastal až za vlády knížete Oldřicha a poté jeho syna Břetislava. A o jejich životě vyprávějí i dvě známé pověsti – o Oldřichovi a Boženě a o Břetislavovi a Jitce.

Pověst o Oldřichovi a Boženě vypráví o tom, že se kníže Oldřich jednou vydal na lov do lesa a tam potkal neurozenou ženu Boženu, která se mu zalíbila, a tak se rozhodl, že se s ní ožení – nevadilo mu ani to, že už doma jednu manželku měl, ani to, že Božena nebyla z urozeného rodu, byla dcerou sedláka (a možná také vdaná). Spolu pak měli syna Břetislava.

Podle pověsti o Břetislavovi a Jitce si Břetislav hledal urozenou nevěstu a vyhlédl si dceru sousedního knížete Jitku. Ale její otec ji Břetislavovi nechtěl dát, protože Břetislav neměl urozenou matku. Jitka žila v klášteře, ale Břetislav ji odtud unesl a oženil se s ní. Při únosu ale prý byla pobita celá Břetislavova družina.

Oldřich dokázal k českému státu natrvalo připojit Moravu (Morava totiž kvůli sporům mezi syny Boleslava II. nějakou dobu patřila k polskému státu).

Břetislav byl velice schopný a moudrý panovník. Jeho otec ho nechal spravovat Moravu, takže měl Břetislav možnost dobře poznat, co to znamená vládnout – a po smrti svého otce se ujal vlády v celém českém státu.

A protože si uvědomoval, že spory o trůn vedou k oslabení státu, stanovil, že po smrti vládnoucího knížete má na trůn nastoupit nejstarší člen rodu. Vyhlásil i další právní předpisy.

A na Moravě, kterou získal zpět jeho otec, nechal postavit strážní hrady, které měly Moravu chránit.

Takový hrad měl stát i v Brně, ale nevíme přesně kde, jeho zbytky se nenašly.

Jeden z těchto hradů byl například v Břeclavi – podle Břetislava se také Břeclav jmenuje.

Dalším přemyslovským knížetem byl Břetislavův syn **Vratislav II.** Byl schopný válečník a za to, že byl věrným spojencem sousedního krále a císaře ve sporech a v boji proti papeži, získal královský titul. Byl tedy **korunován prvním českým králem**, ale tento titul ještě nebyl dědičný, patřil tedy pouze Vratislavovi a nemohli ho zdědit jeho potomci.

Dědičný královský titul získal až Vladislav II. ve 12. století, ale opravdu používat ho začal Přemysl Otakar I., který si ho nechal potvrdit Zlatou bulou sicilskou z roku 1212.